

Élő Víz

Ha te kérénd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. szeptember 15.
Évközi 24. vasárnap

Isten keres engem

A mai vasárnap evangéliumában két példabeszédet hallottunk. Az egyik az elveszett bárányról, a másik pedig az elveszett pénzről szól.

Könnyen magunk elé képzelhetjük a nyugtalan pásztort, aki a számolás végén észreveszi, hogy a nyájból egy bárány hiányzik. Hogyan áll most gazdája szeme elé? És magunk előtt látjuk a háziasszonyt, aki lázas szorgalommal keresi elveszett pénzét. A két példabeszéd azonban mégsem egy hétköznapi keresésről szól. Megértésükben segít minket a tény, hogy tudjuk, hogy Jézus azoknak a farizeusoknak és írástudóknak mondja, akik rossz szemmel néztek, hogy szóba áll a bűnösökkel. A helyes magyarázatban segít továbbá az is, hogy a két hasonlat a tékozló fiúról vagy pontosabban az elveszett fiúról szóló példabeszéddel folytatódik.

Az elveszett juhról, pénzről és fiúról szóló példabeszéd sorozat azt szemlélteti, hogy Isten keresi az elveszett embereket. Irgalmas szívvel keresi azokat, akik bűnös életük miatt távol járnak tőle, nem hallják már vezető hangját vagy elhagyták őt. Igen, Istennek minden ember fontos, mindenkinek az üd-

vösségét és boldogságát szeretné, és utána megy minden embernek, aki letér az üdvösség útjáról. A három történet tehát a bűnös embert kereső irgalmas Istenről szól.

Isten végtelen irgalma talán egyeseket könnyelműségegre készítet, s azt gondolják, hogy nekik semmit sem kell tenniük, hiszen Isten úgymint megtalálja majd őket. Az igazsághoz azonban az is hozzátartozik, hogy Isten csak azokat tudja megtalálni, akik elismerik, hogy elvesztek. Ha belátjuk, hogy bűneink miatt elveszett emberek vagyunk, Isten irgalma megtalál minket.

Elveszett méltóság

Boldog II. János Pál pápa az Isteni Irgalmasságról szóló enciklikájában így fogalmazza meg a tékozló fiú hazatérésének igazi okát:

„Anyagi körülményeinek sanyarú volta, amelybe könnyelműsége és vétke miatt jutott, megérezte vele, hogy fiúi méltósága alatt él. Amikor elhatározta, hogy visszatér az atyai házba, kívülről nézve úgy tűnt, hogy a nyomor és az éhség kényszerítette erre; az igazi ok azonban a nagyobb veszteség megértése volt. A tékozló fiú lelkiismeretében felébredt az elveszett méltóság tudata, azé a fiúságé, amelyben atyjával élt” (Dives in misericordia 35.).

Egyes gimnáziumokban az irodalom keretében tanítják a tékozló fiú történetét. Be kell vallanunk, hogy irodalmi szempontból is rendkívül figyelemreméltó ez a drámai fordulatokban gazdag, szép kifejezéseket használó történet. De azért óriási különbség van az irodalmi érték felfedezése és az Isten irgalmának megtapasztalása között! A példabeszédet az érti meg igazán, aki már átélte a tékozló fiú helyzetét. Aki már elhagyta Istent és aki már visszatalált hozzá. Aki szabadságának köszönhetően elindult a bűn titokzatos útján. Aki a bűn mélységében képes volt visszaindulni Istenhez. Aki már megérezte az Atya ölelését a szentgyónásban. Aki már megérezte, hogy a bűn mélységéből egyedül Isten képes felemelni az embert.

Isten megadja nekünk a segítséget, hogy bűneink megbánását és alázatos megvallását követően újra az ő gyermekének érezzem magam.

Gyermeked vagyok

Irgalmas Atyám! Beismerem, hogy sokszor eltékozlom a tőled kapott kegyelmi kincset, kegyelmi örökséget.

Elszakítom magamat tőled és szeretetedtől. Elveszíttem isten-gyermeki és emberi méltóságomat. A lelki sötétség pillanatában és a tőled való elszakíttottság állapotában sem akarok elfeledkezni arról, hogy a gyermeked vagyok, mert mindig annak tekintesz. Adj erőt, hogy visszainduljak hozzád, akinél megtalálom a biztonságot, a boldogságot és a szeretetet! Ölelj magadhoz, Uram! Bocsáss meg nekem, Istenem! A te gyermeked vagyok.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

A HIT ÉVE 2012 2013

Évközi 24. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat, Szent Máté apostol	Évközi 25. vasárnap
Kiv 32,7-11,13-14 1Tim 1,12-17 Lk 15,1-32	1Tim 2,1-8 Lk 7,11-10	1Tim 3,1-13 Lk 7,31-35	1Tim 3,14-16 Lk 7,31-35	1Tim 4,12-16 Lk 7,36-50	1Tim 6,2c-12 Lk 8,1-3	Ef 4,1-7,11-13 Mt 9,9-13	Ám 8,4-7 1Tim 2,1-8 Lk 16,1-13